

LBRIS

We know
books

Aventurile lui Forest și Vibes

Cetatea Fermecată

de Lorena Anastasiu

Ilustrații de Bogdan Gărgăriță

"Închide ochii și vei începe să vezi cu adevărat."

În căsuța de la marginea pădurii de brazi, locuia împreună cu părinții și frățiorul ei, o fetiță isteasă și tare jucăușă. Părul ei era ca un mănunchi de spice coapte, iar ochii îi puteai ușor confunda cu două albăstrele. Glasul său zglobiu răsuna de dimineața până seara și era atât de firesc să îl auzi pretutindeni, asemenea zumzăitului albinelor sau ciripitului păsărelelor. Iubea toate animăluțele, florile, pădurea. Cât era ziua de lungă, se juca în curte cu prietenii cățeluși și cu frățiorul ei, un prichindel năzdrăvan, cu ochii verzi și catifelați ca mușchiul de pădure.

Era o dimineață frumoasă de vară și soarele mizea printre brazi. O buburuză încerca să urce pe un fir de păpădie, dar roua o împiedica, zădărnindu-i efortul micilor piciorușe.

Patricia exclamă:

- Uite, Damian! Ce drăguță este! Are cinci buline pe spate, adică are vârsta mea, 5 ani, spuse fetița și țopăi de bucurie, ca și cum și-ar fi găsit o parteneră de joacă. Se aplecă și își puse palma pe iarbă astfel încât să formeze o punte, care să-i înlesnească buburuzei escaladarea. Buburuza porni grăbită pe mâna fetiței, apoi se opri. Avea niște ochi mici și atenți, iar atingerea ei era caldă și delicată.

"- Gărgăriță-riță, zboară-n poieniță. Unde vei zbura... acolo va fi casa mea."

Cântând așa își balansa mâna, pentru a ajuta buburuza să-și poată lua zborul, însă aceasta se încăpățâna să-și țină piciorușele lipite de mâna ei.

"Buburuză-ruză, zboară în căruță. Unde vei zbura, acolo m-oi mărita!"

Suflă și mica făptură îmbulinită își luă zborul spre răsărit. O petrecu cu vederea până nu o mai văzu.

- Patricia! Damian! Aveți un musafir.

Mama era însoțită de un băiat înalt și subțire, blond, ușor timid, ai cărui ochi de un verde ireal se întrezăreau în spatele unor ochelari cu rame violet și lentile groase.

LIBRIS

We know
books

- Timotei, spuse el, ținându-și mâinile stinghere pe lângă corp.
 - Timotei! Ce nume frumos! zise Patricia, și obrazii i se îmbujorară discret.
 - Ei sunt Patricia și Damian, o completă mama. Și cățeii...
 - Missy, Sara, Forest și Vibes, adăugă dintr-o suflare Damian.
 - Timotei a venit în vacanță la bunici. Ne-am gândit să-l invităm la noi ca să vă jucați împreună, le explică mama surâzătoare.
 - Ce bine! spuse Damian încântat.
 - Vino, Timotei, hai să îți arătăm împrejurimile, spuse Patricia trăgându-l de mână brusc; însă acesta fu atât de surprins de gestul fetei, încât se dezechilibra și aproape căzu. Forest și Vibes săreau în jurul lui, dornici să-l cunoască. Sara îl adulmea de departe, iar Missy își lipise botul umed de piciorul lui, cerșind o mângâiere.
- Copiii îl plimbară prin livadă, îi arătară căsuța din copac, ascunzătoarea secretă din hambar, podiumul de lemn din pădure, pe care îl numeau "scena", unde se jucau "cât e ora lupule?" sau țineau concerte și reprezentații de balet pentru căței și balansoarul uriaș din lemn, un panou așezat pe un buștean uriaș care se înclina în partea cu greutatea cea mai mare. Începură să se joace împreună cu căței și se amuzau de răsuna codrul. Ziua aproape se scursesese, soarele părea că se joacă de-a v-ați ascunselea printre brazi, aruncându-și ultimele raze care scaldau pădurea într-o lumină caldă.
- Vino, Timotei! spuse Patricia. Trebuie să vezi apusul de aici de sus, din "Observator". Urcară pe o scară destul de abruptă, așezată între doi brazi seculari, unde se afla o terasă suspendată de unde puteai să vezi întreaga pădure, mai mult, chiar munții din depărtare.
- Momentul în care copiii ajunseră sus era unul magic. Un senin binecuvântat acoperea lumea, iar undeva, aproape de vârful muntelui, se putea vedea o cetate desprinsă parcă din povești.
- Cetatea! strigă Patricia entuziasmată. Mi-a povestit bunica tot felul de legende despre ea. Se spune că acolo se află o întreagă familie regală cu tot cu supușii ținuți ascunși de un vrăjitor. Alții spun că, de fapt, Cetatea nu există și este doar un miraj creat de un căpcăun care dorește să atragă tinerii îndrăzneți, dornici să dezlege mistere. Se pare că mulți sunt cei care au plecat în căutarea Cetății și nu s-au mai întors!
- În timp ce Patricia povestea legendele cu atâta patos, în fața lor se desfășura un spectacol care o lăsă fără cuvinte. Soarele colorase în nuanțe ireale de roșu norii cu forme bizare care se mișcau acum cu repeziciune pe cer, învâluind Cetatea care apărea și dispărea în învâlmășeala limbilor de foc. Un tablou desprins, parcă, dintr-o altă lume.